

નાટક સમયસાર
શિબિર-૩૦ સર્વવિશુદ્ધિ દ્વાર (છંદ ૧-૬)
પ્રવચન-૧ તા.૧૭-૧૦-૨૬ સવાર
Episodes 391-392

Episode 391
આત્મસ્વરૂપ

Episode 392
છંદ ૧
પ્રતિજ્ઞા

<u>આત્મસ્વરૂપ</u>	<u>પ્રતિજ્ઞા</u>
* જ્ઞાનસ્વભાવી આત્મા - અશુદ્ધાવસ્થામાં - તેની સાથે કર્મનો સંબંધ E.g. સોનું in ખાણ - તેથી બહારમાં - અંદરમાં પ્રાપ્તિ શરીર - વિકારી ભાવોની થાય છે * જીવ અજ્ઞાનથી - શરીરને = આત્મા (પોતે) માની રહ્યો છે - વિકારોને = રાગને પોતાનો સ્વભાવ માને છે * પરંતુ મૂળ આત્મસ્વભાવ - વિકારો - પરિવર્તનોથી અલિપ્ત છે - E.g. કંચનને / અગ્નિને - જ્ઞાન સ્વભાવ કાટ / ઊઘઈ - અશુદ્ધ થતો નથી	* નાટક સમયસાર ગ્રંથનો - મોક્ષ દ્વાર પૂરો થયો - હવે સંક્ષેપમાં સર્વવિશુદ્ધિ દ્વારનું વર્ણન થશે * નવ તત્ત્વ વર્ણન પૂરું થયું - હવે ગ્રંથનો સાર - સર્વવિશુદ્ધિ દ્વાર * કર્તા-કર્મનું extension - આત્મા સર્વ પ્રકારે શુદ્ધ જ છે * આત્મા came as different વેષ But what is it actually - સદા and totally વિશુદ્ધ છે * શરીરરૂપે - વિકારરૂપે માન્યો - સર્વથી ભિન્ન છે - શુદ્ધતાનો પિંડ છે * મોક્ષ દ્વાર - કેમ શુદ્ધ થશે? - પર્યાયની વાત થઈ - દ્રવ્યસ્વભાવે કેવો છે * સર્વ ઉપાધિરહિત - શુદ્ધ છે તે હવે કહે છે
* દરેક વસ્તુ - સામાન્ય / વિશેષાત્મક - વસ્તુની અવસ્થાઓ બદલાતી રહે = વિશેષ ગુણ - છતાં ન બદલવાપણું = સામાન્ય ગુણ * દૃષ્ટાંતો - E.g. મુગટ / હાર / બંગડી = સોનાપણું - E.g. બાળ / કિશોર / પ્રૌઢ / વૃદ્ધ = મનુષ્યપણું * ફેરફારો = સતત / ધીમો / સૂક્ષ્મ - E.g. વૃદ્ધ = not in one day - E.g. Book = after 100 years / ઝાંખાં - ફાટવાં	
* જીવની મુખ્ય ભૂલ - માત્ર વિશેષને એકત્વ-મમત્વ (પર્યાયરૂપ) માની - સ્વામિત્વ - જો સામાન્યનું - તો રાગ વધે નહીં માને - પરંતુ ઘટે / અભાવ * વિશેષ પર ધ્યાન - સામાન્ય પર ધ્યાન - E.g. રંકા (વિશેષ પર) બંકા (સામાન્ય પર) - નિઃસ્પૃહ તાત્વિક * પર્યાયમાં જ રમત માંડી છે - આખું દ્રવ્ય ઓઝલમાં રહી ગયું છે - અંદર જતો નથી - દિશા ફેરવવાની છે	